

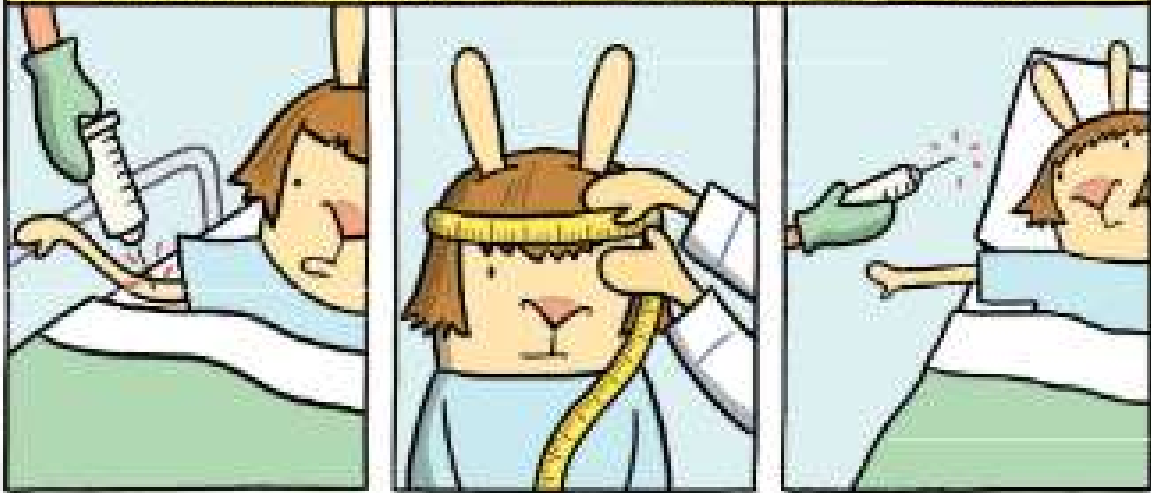

DAR ARE DOAR PATRU ANI!

Măsuratul și injecțiile nu se mai termină! Cred că o să stau o vreme aici.

Dar, după multe zile de tratament, mă simt destul de bine cât să am voie să stau în salon cu alt copil.

Ceva e diferit, totuși. Dar ce?
Nu-mi dau seama.

CECE, CECE!
VREI ÎNGHEȚATĂ?
HMM... CRED
CĂ NU REA.

În primul rând, eu de ce nu primesc deloc
înghețată? Cealaltă fată primește mereu!

De ce Ashley și Sarah nu pot veni în salonul meu să vorbim?

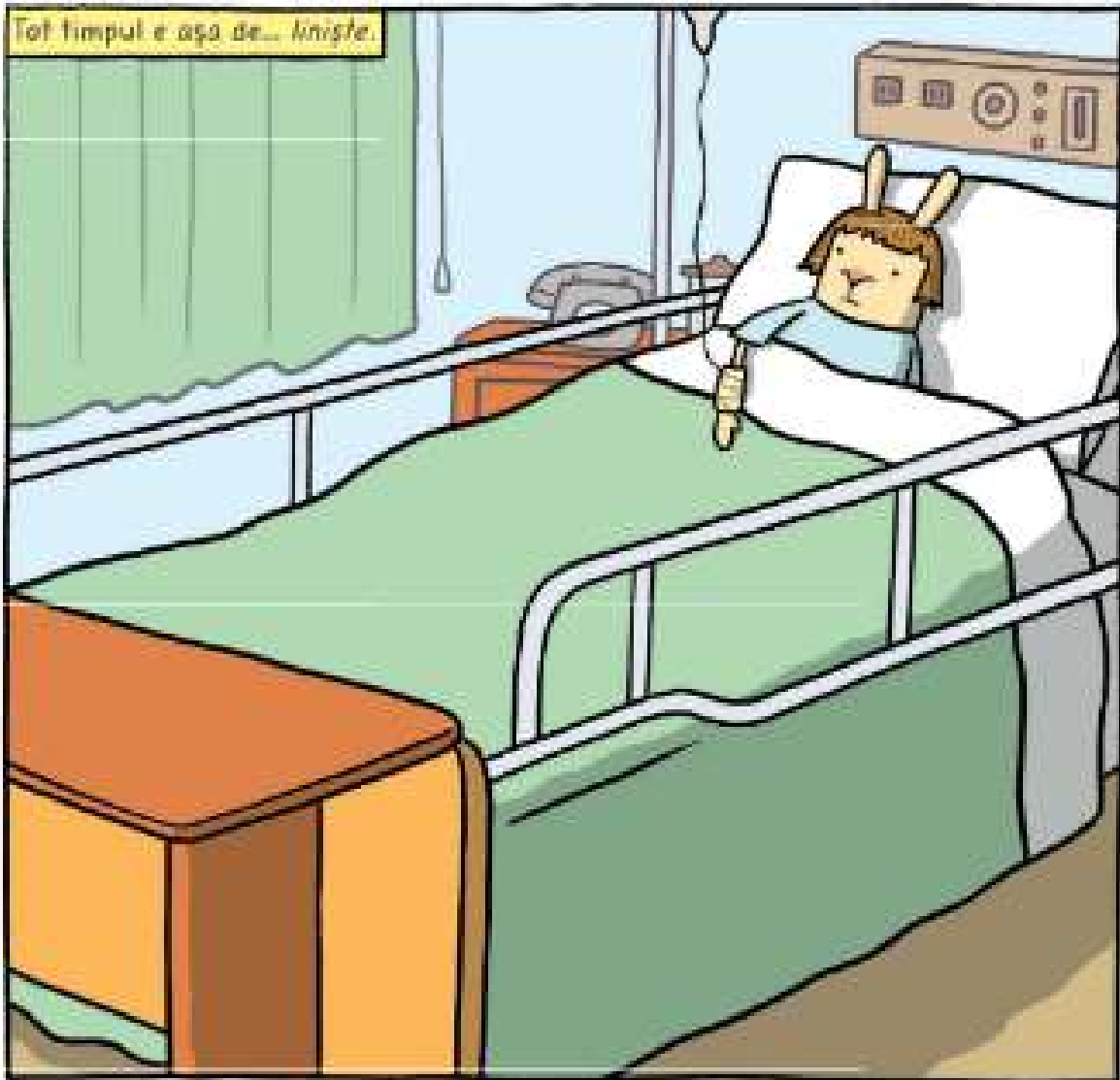
E POSIBIL SĂ AIBĂ MICROBI, AȘA CĂ NU POT VENI.

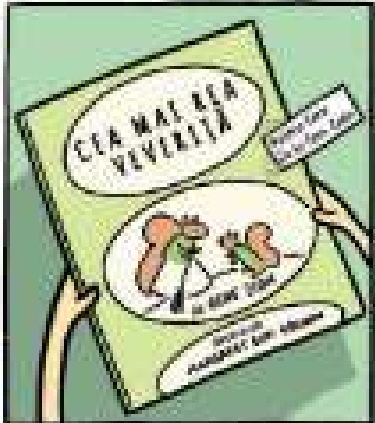
Și cum de nu mai înțeleg nimic când mă uit la TV?

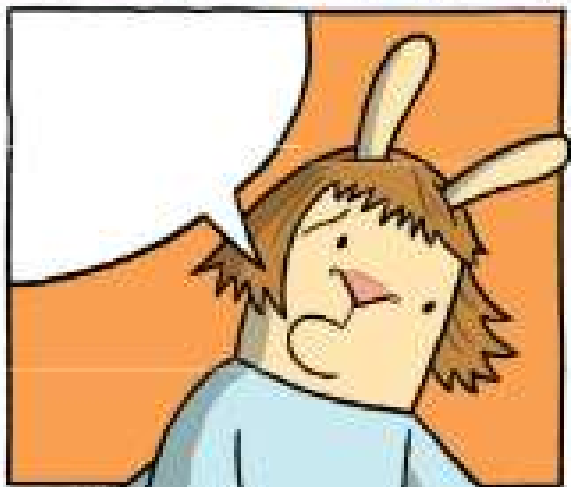
Tot timpul e așa de... *knigte*.

Dar nu e totu' chiar atât de rău. Primește super cadouri!

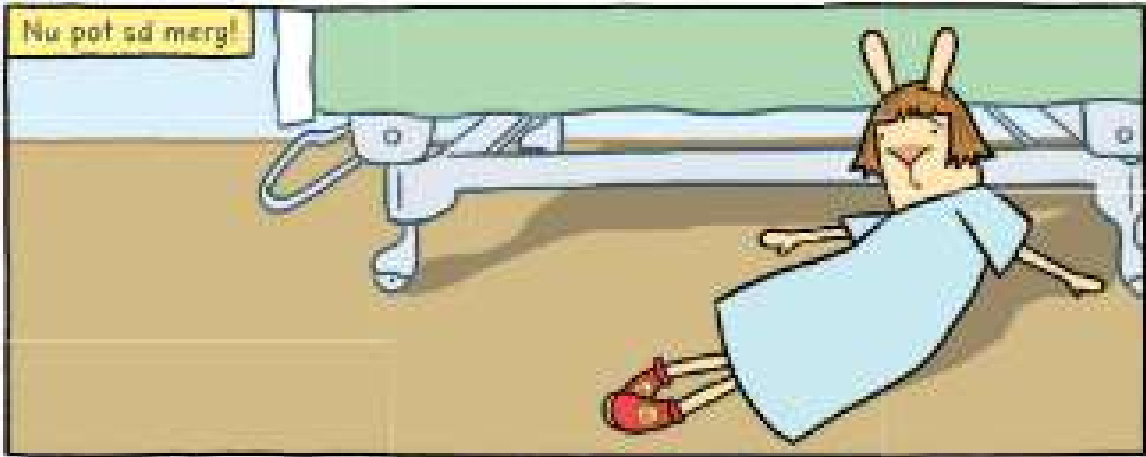
Și mă simt mai bine. Îmi pun papucii primiți cadou. E vremea să mă ridic din pat!

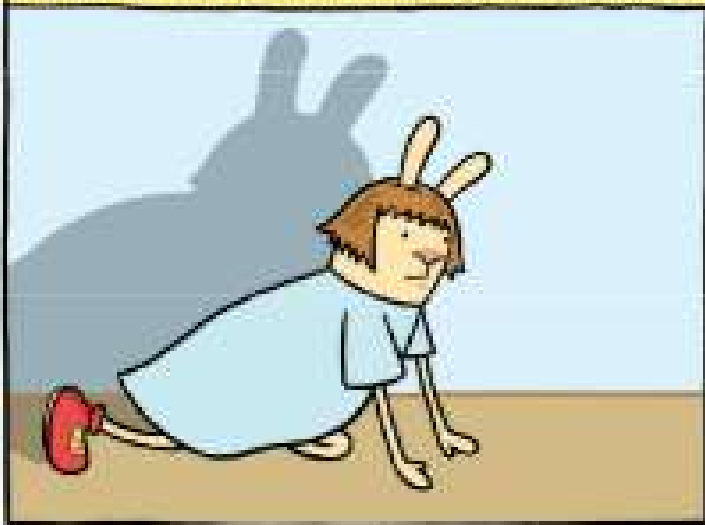
Dar nu mă țin picioarele...

Nu pot să merg!

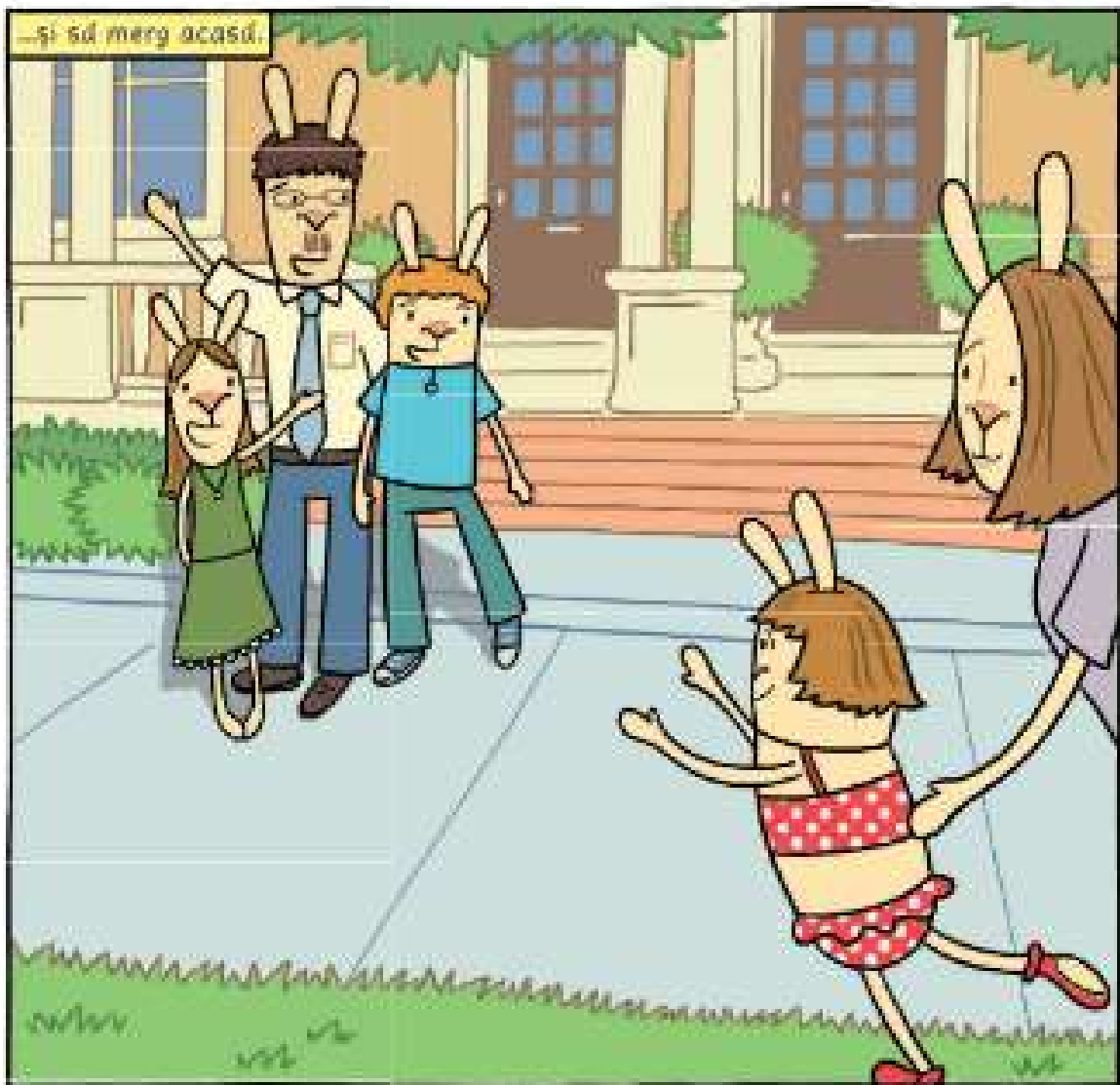
Dar pot să merg de-a bușlea. După câteva zile, reușesc să-mi mențin echilibrul.

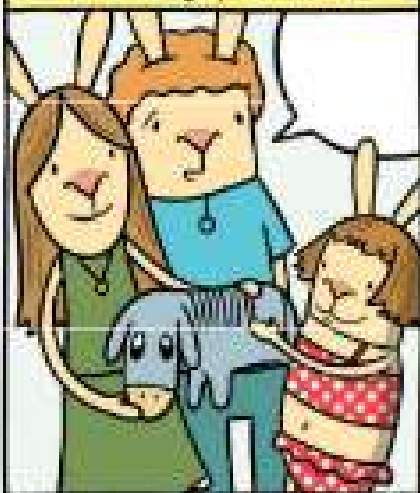
Mă simt mult mai bine!

Minunea minunilor, frații mei
sunt draguți cu mine!

Ashley a făcut sute de bărcuțe de hârtie pentru
mine și le-a ascuns prin casă...

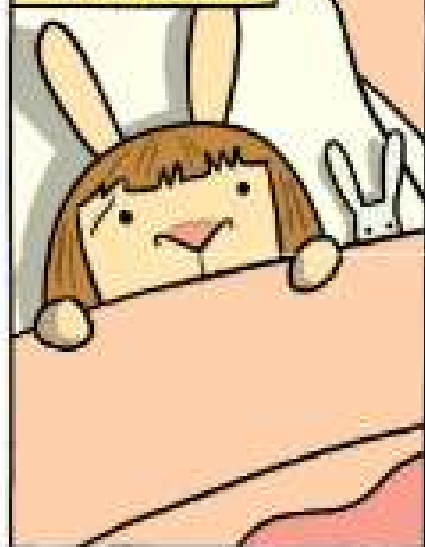
...și în fiecare e câte o surpriză.

Iar Sarah stă seara lângă patul meu...

...până adorm.

În fiecare dimineață mă trezesc
veselă și bucuroasă că sunt acasă.

Mă țin peste tot după mama,
tot timpul.

Dar dintr-odată o pierd.

